

Til lovforslag nr. L 326. Betænkning afgivet af Arbejdsmarkedsudvalget den 17. juni 1993

Betænkning

over

Forslag til lov om arbejdsmarkedsfonde

Udvalget har behandlet lovforslaget i en række møder og har herunder stillet spørgsmål til finansministeren, som denne har besvaret dels skriftligt, dels i samråd. Nogle af udvalgets spørgsmål og finansministerens svar herpå er optrykt som bilag til betænkningen.

Endvidere har udvalget modtaget skriftlige og/eller mundtlige henvendelser fra:

Advokatrådet, Det Danske Advokatsamfund,

Assurandør-Societetet,
Byggeriets Arbejdsgivere,
Dansk Familielandbrug,
Dansk Industri,
De Danske Landboforeninger,
Erhvervenes Skattesekretariat,
Finansrådet,
Foreningen af Statsautoriserede Revisorer og
FTF.

Der er af finansministeren stillet ændringsforslag, hvorom henvises til de ledsagende bemærkninger.

Herefter indstiller et *flertal* (Socialdemokratiets, Centrum-Demokraternes, Det Radikale Venstres og Kristeligt Folkepartis medlemmer af udvalget) lovforslaget til *vedtagelse* med de stillede ændringsforslag.

Et *mindretal* (Venstres og Det Konservative Folkepartis medlemmer af udvalget) indstiller lovforslaget til *forkastelse* ved 3. behandling.

Mindretallet betragter regeringens samlede økonomiske udspil som en helhed. Da Det

Konservative Folkeparti og Venstre er modstandere af regeringens samlede plan, vil de to partier stemme imod alle regeringens lovforslag uanset, at partierne ville kunne støtte enkelte af lovforslagene, hvis de ikke indgik i den fremlagte helhed. Nogle af forslagene har partierne ved tidligere lejligheder selv fremlagt, men i helt andre sammenhænge.

Regeringens samlede økonomiske plan består af tre elementer: Nye offentlige udgifter, ændringer i dagpengesystemet og omlægning af skattesystemet. Samlet lægger disse tre elementer op til en ny kurs i den økonomiske politik, som har en forkert ideologisk drejning og er økonomisk uansvarlig.

For det første har regeringen foreslået nye offentlige udgifter på 11-12 mia. kr. i 1994. Regeringen har dermed brudt de sidste 10 års stramme udgiftspolitik og har sat kursen mod nye udvidelser af den offentlige sektor.

For det andet indebærer den foreslåede skatteomlægning, at det private erhvervslivs kapitalgrundlag i de kommende år vil blive udhulet af avanceskatter på aktier, ejendomme og goodwill samtidig med, at erhvervslivets konkurrenceevne bliver forringet. Boligudgiften for boligejere vil stige, således at de private ejerboliger stilles ringere i forhold til de offentligt støttede udlejningsboliger. Den foreslåede bruttoskat vil forringe vilkårene for ny privat pensionsopsparing.

For det tredje har regeringen fremlagt en arbejdsmarkedspolitik, som slet ikke løser strukturproblemerne på arbejdsmarkedet, men tværtimod cementerer de bestående stivheder

og lægger grunden til forøgede udgifter til arbejdsmarkedspolitikken i de kommende år.

Samlet udgør regeringens økonomiske udspil en ideologisk drejning, hvor den offentlige sektor vil vokse kraftigt, medens der bliver lagt større byrder på den private sektor.

Mindretallet finder det aldeles utroværdigt og uansvarligt, når regeringen lover skattelettelser samtidig med, at de offentlige udgifter og underskuddet på de offentlige budgetter vokser.

Den nye kurs mod større offentlige udgifter vil tværtimod udløse store skatteregninger i fremtiden.

Der er enkelte forslag om skattelettelser m.v. i den samlede pakke, som mindretallet ud fra en isoleret betragtning ville kunne støtte.

En ansvarlig økonomisk politik kræver imidlertid, at lettelser og finansiering hører sammen.

Mindretallet er derfor nødt til at se forslagene om lettelser og skærper under ét. Da regeringen ikke har taget initiativ til reelle forhandlinger om den samlede økonomiske plan, har mindretallet ikke fået mulighed for at opnå grundlæggende ændringer i regeringens udspil. I konsekvens heraf vil mindretallet stemme imod alle regeringens lovforslag.

Mindretallet stemmer imod regeringens såkaldte arbejdsmarkedsreform, da der ikke er tale om nogen reform. Det er en videreførelse af en arbejdsmarkedspolitik, som har bidraget stærkt til at skabe de strukturelle problemer på det danske arbejdsmarked, der er en medvirkende årsag til, at ledigheden permanent har været helt uacceptabelt høj i en årrække.

Regeringens udspil trækker i den helt forkerte retning: Dagpengeniveauet er alt for højt, og varigheden på over 9 år med mulighed for forlængelse er helt uacceptabel.

Uafhængige eksperter har gentagne gange påpeget, at dagpengeydelse og den lange dagpengeperiode skal ændres for at nedbringe strukturledigheden.

Mindretallet er enig med den nye vismand, professor Torben Andersen, der i Arbejdsgiveren 8. juni 1993 skriver: »På ydelsessiden indebærer de fremlagte lovforslag så godt som ingen realitetsændringer i forhold til det hidtil gældende system. Med uændrede dagpengeydelse videreføres således de impulser, der udgår fra dagpengesystemet til sammenpresning

af lønstrukturen. Dette har negative konsekvenser for beskæftigelsen og for fordelingen af denne.«

Sådan som bruttoskatten er udformet, er det blevet en generel ekstraskat, som mindretallet på enhver måde må tage afstand fra.

Mindretallet beklager også, at tanken om en decentral arbejdsmarkedspolitik reelt er indholdsløs, når op imod 10 af de 12 milliarder kr. bruges centralt.

Selv om regeringen har taget nogle elementer fra KV-regeringens planer til en reform af arbejdsmarkedet, har den desværre gjort dette ved at sætte dem ind i en sammenhæng, som ikke skaber den nødvendige dynamik, der er forudsætningen for varig fremgang i beskæftigelsen. I værste fald kan dens kortsigtede løsninger stille sig i vejen for den langsigtede forbedring og dermed gøre ondt værre.

Mindretallet frygter, at flere af regeringens elementer vil bidrage til at forlænge den eksisterende arbejdsløshedskø.

Mindretallet vil derfor stemme imod regeringens forslag og i stedet arbejde videre for en egentlig reform af arbejdsmarkedet og fortsat tage de nødvendige initiativer til en langsigtet forbedring.

Et *andet mindretal* (Socialistisk Folkepartis medlemmer af udvalget) indstiller lovforslaget til *forkastelse* ved 3. behandling.

Mindretallet mener ikke, at dette lovforslag er godt. Selve ideen med at oprette fondene har mindretallet intet imod. Men ser man på, hvordan fordelingen er, på hvem og hvornår der skal betales til fondene, så siger SF fra.

Arbejdsgiverne kommer ikke til at betale en krone før tidligst i 1997, og efter lovforslagets 1. behandling er det vel tvivlsomt, om de kommer til at betale noget overhovedet. Derimod skal arbejdstagerne betale rigeligt.

Statens ansvar for arbejdsløsheden hænger sammen med, at staten skal medbidrage til dagpengefinansieringen. SF mener, at staten mindst skal fastholdes på halvdelen af bidragene for at blive fastholdt på dette medansvar for arbejdsløsheden.

Af ovenstående grunde, samt fordi mindretallet ikke har kunnet få den fornødne indflydelse på, hvordan pengene til aktivering skal bruges, indstiller mindretallet lovforslaget til *forkastelse*.

Et tredje mindretal (Fremskridtspartiets medlem af udvalget) indstiller lovforslaget til forkastelse ved 3. behandling.

På arbejdsmarkedsområdet lægges der nu op til ikke mindre end 3 fonde for at styre henholdsvis dagpenge, aktivering og sygedagpenge.

At dette vil medføre et nyt overvældende bureaukratisk system nævnes blot for fuldstændighedens skyld.

Tiden burde efter Fremskridtspartiets opfattelse være inde til en delvis privatisering af dagpengesystemet f.eks. gennem forsikringsordninger.

Dette lægger lovforslaget på ingen måde op til, men derimod foreslås en cementering af et offentligt dagpengesystem, hvor bruttoskatten bruges som forklaring på, at det offentlige gradvis træder ud af bl.a. dagpengesystemet.

Erhvervslivets økonomiske rolle bliver også ganske stor, idet der gradvis indføres store afgifter på erhvervslivet.

Dette hænger dårligt sammen med regeringens gentagne udtalelser om, at erhvervslivets konkurrenceevne skal forbedres.

Dette lovforslag lægger op til det stik modsatte, og de øgede omkostninger for erhvervslivet fører helt givet til flere virksomhedslukninger og dermed flere arbejdsløse.

Ændringsforslag

Af finansministeren, tiltrådt af et flertal (S, CD, RV og KRF):

Til § 5

1) I stk. 1 indsættes efter 2. pkt. som nyt punktum:

»Bidragssatserne fastsættes i procent med 1 decimal.«

2) I stk. 2, stk. 3 og stk. 4 ændres »stk. 5« til: »stk. 6«.

Til § 6

3) Paragraffen affattes således:

»§ 6. Behovet for regulering af satserne for de øremærkede arbejdsmarkedsbidrag beregnes én gang om året. Beregningerne optages i finanslovens anmærkninger til paragraffen for arbejdsmarkedsfondene. Den beregnede regu-

lering af satserne indgår i den årlige fastsættelse af bidragssatserne for det kommende finansår, jf. § 5, stk. 1.

Stk. 2. Reguleringsbehovet for den enkelte fond beregnes på grundlag af forskellen mellem

a) fondens budgetterede indtægter i det kommende finansår fra øremærkede arbejdsmarkedsbidrag beregnet med det foregående finansårs bidragssatser tillagt fondens andre indtægter, herunder en beregnet overførsel fra staten svarende til det foregående finansårs budgetterede overførsel til fonden opregnet med 2 pct. tillagt eller fratrukket tilpasningsprocenten for det pågældende finansår, jf. lov om en satsreguleringsprocent, og

b) fondens budgetterede udgifter i det kommende finansår.

Stk. 3. Reguleringsbehovet dækkes således, jf. dog stk. 4-6:

a) En tredjedel gennem ændringer af satsen for lønmodtagerbidraget og de selvstændige erhvervsdrivendes bidrag, således at bidragssatsen forhøjes, hvis reguleringsbehovet er positivt, og nedsættes, hvis reguleringsbehovet er negativt,

b) en tredjedel gennem ændringer af satsen for arbejdsgiverbidraget, således at bidragssatsen forhøjes, hvis reguleringsbehovet er positivt, og nedsættes, hvis reguleringsbehovet er negativt, og

c) en tredjedel ved ændringer af statens overførsel til fonden, således at overførslen forhøjes, hvis reguleringsbehovet er positivt, og nedsættes, hvis reguleringsbehovet er negativt.

Stk. 4. Hvis beregningen i henhold til stk. 3 medfører, at satsen for lønmodtagernes og de selvstændige erhvervsdrivendes bidrag eller for arbejdsgivernes bidrag skal være negativ, sættes satsen til nul for det pågældende finansår. Den del af reguleringsbehovet, som på grund heraf ikke bliver fordelt, anvendes med halvdelen til at nedsætte satsen for det eller de øvrige bidrag og med halvdelen til at nedsætte statens overførsel.

Stk. 5. Hvis beregningen i henhold til stk. 3 medfører, at satsen for arbejdsgiverbidraget til en af fondene skal være større end nul for finansåret 1995 eller finansåret 1996, sættes arbejdsgiverbidraget til nul for det pågældende

finansår. Den del af reguleringsbehovet, som på grund heraf ikke bliver fordelt, dækkes med halvdelen ved at forhøje lønmodtagernes og de selvstændige erhvervsdrivendes bidrag og med halvdelen ved at forhøje statens overførsel.

Stk. 6. For Dagpengefonden kan regulering af bidragssatserne tidligst ske for det finansår, hvor der i henhold til budgettet ikke er behov for overførsler fra staten til fonden, og ellers første gang for finansåret 1997. For Aktiveringsfonden og for Sygedagpengefonden kan regulering af bidragssatserne ske første gang for finansåret 1995.«

Til § 8

4) I stk. 1, litra a, indsættes efter »penge«: », bortset fra vederlag som nævnt i stk. 2,«.

5) Efter stk. 1 indsættes som nyt stykke:

»*Stk. 2.* Vederlag, der erhverves ved arbejde udført om bord på et dansk skib, der er registreret i Dansk Internationalt Skibsregister, medregnes ikke til bidragsgrundlaget.«

Til § 9

6) I stk. 1 indsættes efter »§ 8,«: »stk. 1,«.

Til § 10

7) I stk. 1 indsættes efter 1. pkt. som nyt punktum:

»I samme omfang som der fremføres negativ personlig indkomst til fradrag i den selvstændige erhvervsdrivendes personlige indkomst efter personskattelovens § 13, stk. 3 og 4, kan beløbet fradrages i bidragsgrundlaget.«

8) I stk. 2 indsættes efter 1. pkt. som nye punkummer:

»Hævninger af opsparet overskud i medfør af virksomhedsskattelovens § 13, stk. 1, indgår dog ikke i bidragsgrundlaget som opgjort efter 1. pkt. Stk. 1, 3. pkt., finder tilsvarende anvendelse.«

Til § 11

9) I stk. 1, stk. 5, stk. 6 og stk. 9, indsættes efter »§ 8,«: »stk. 1,«.

10) I stk. 5 indsættes efter 2. pkt. som nyt punktum:

»Skatteministeren bemyndiges til at fastsætte regler om, at de statslige told- og skattemyndigheder kan give den bidragspligtige oplysning om bidragets størrelse af indbetalinger til Arbejdsmarkedets Tillægspension.«

Til § 12

11) Stk. 1, 1. pkt., affattes således:

»For personer omfattet af § 10 opkræves der i et kalenderår løbende foreløbige arbejdsmarkedsbidrag.«

Til § 13

12) Stk. 2 affattes således:

»*Stk. 2.* Pensionskasser m.v. som nævnt i § 11, stk. 5, indbetaler de forventede bidrag for kalenderåret af pensionsindbetalinger den 10. december. Indbetaling sker til de statslige told- og skattemyndigheder. Pensionskasser m.v. skal senest den 1. april i året efter udløbet af kalenderåret indbetale de endelige arbejdsmarkedsbidrag dog med modregning af de foreløbige arbejdsmarkedsbidrag efter 1. pkt. Overskydende bidrag indbetales til de statslige told- og skattemyndigheder, der tillige forestår eventuel tilbagebetaling af for meget betalt bidrag. Finansministeren kan efter forhandling med skatteministeren fastsætte de nærmere regler til gennemførelse af reglerne i dette stykke.«

Til § 21

13) Efter »oplysningspligt over for de statslige told- og skattemyndigheder,« indsættes: »de statslige told- og skattemyndigheders oplysningspligt over for de bidragspligtige,«.

Til § 22

14) Stk. 3, 2. pkt., affattes således:

»For bidragspligtige, hvis indkomstår 1994 er startet før den 1. juli 1993, udgør bidraget dog kun 1/12 af det for indkomståret 1994 beregnede bidrag for hver måned fra den 1. juli 1993 at regne og indtil indkomstårets udløb.«

15) Efter stk. 4 indsættes som nyt stykke:

»Stk. 5. Bestemmelsen i § 10, stk. 1, 2. pkt., om fremførsel af underskud til fradrag i bidragsgrundlag finder anvendelse for underskud, der opstår i indkomståret 1994 eller senere.«

Til § 23

16) *Stk. 3, 1. pkt.*, affattes således:

»Lønmodtagerbidrag vedrørende 1994 opkræves efter de hidtil gældende regler på grundlag af ATP-restancer vedrørende tiden før den 1. januar 1994, som modtages i perioden 23. februar 1994-22. februar 1995.«

17) I *stk. 3, 2. pkt.*, ændres »1. januar« til: »1. juli«.

18) *Stk. 3, sidste pkt.* udgår.

19) Efter *stk. 3* indsættes som nye stykker:

»*Stk. 4.* Arbejdsministeren kan fastsætte nærmere regler om beregning, opkrævning og betaling af lønmodtagerbidrag på grundlag af ATP-restancer.

Stk. 5. Hypotekbanken kan med tillæg af påløbne renter og omkostninger inddrive skyldige beløb efter *stk. 3* samt ubetalte arbejdsgiver- og lønmodtagerbidrag efter de indtil 1. januar 1988 gældende regler ved udpantning og ved indeholdelse i løn m.v. hos den pågældende efter reglerne om inddrivelse af personlige skatter i kildeskatteloven.

Stk. 6. Finansministeren kan fastsætte nærmere regler om fremgangsmåden i forbindelse med lønindeholdelsen.

Stk. 7. Hypotekbanken kan indhente de oplysninger hos skattemyndigheder og andre offentlige myndigheder om den pågældende, der er nødvendige for at varetage inddrivelsen af skyldige beløb efter *stk. 4*, herunder oplysninger om indkomst- og formueforhold.«

Bemærkninger

Til nr. 1

Med ændringsforslaget præciseres, at satserne for de øremærkede arbejdsmarkedsbidrag fastsættes med 1 decimal.

Til nr. 2

Den ændrede henvisning er en følge af det stillede ændringsforslag til § 6.

Til nr. 3

Med ændringsforslaget forenkles reglerne for regulering af satserne for de øremærkede arbejdsmarkedsbidrag. Endvidere medfører ændringsforslaget, at arbejdsgiverne tidligst kan komme til at betale bidrag i 1997.

Forenklingen består i, at beregningsperioden vil være 1-årig for alle tre fonde efter ændringsforslaget, mens der oprindeligt var foreslået en 2-årig beregningsperiode for Dagpengefonden og en 1-årig beregningsperiode for Aktiveringsfonden og Sygedagpengefonden. Den 2-årige beregningsperiode for Dagpengefonden var begrundet i hensynet til, at satserne skulle være kendt forud for overenskomstforhandlingerne og skulle gælde i hele overenskomstperioden. Herved ville der imidlertid gå meget lang tid fra indgåelsen af overenskomsterne til den følgende regulering af bidrags-satserne, hvilket kunne svække den positive indvirkning på arbejdsmarkedet af parternes medfinansiering af udgiftsudviklingen.

Hensynet til virksomhedernes konkurrenceevne sikres i stedet ved, at arbejdsgiverne tidligst vil kunne betale bidrag fra 1997. Det gælder for alle tre fonde. I det oprindelige forslag kunne arbejdsgiverne komme til at betale bidrag til Aktiveringsfonden og til Sygedagpengefonden allerede fra 1995 og til Dagpengefonden fra det tidspunkt, hvor staten ikke længere bidrog til fondens finansiering.

Efter ændringsforslaget vil der for 1997 og 1998 kunne ske regulering af arbejdsgivernes bidrags-satser, som i § 5, stk. 2, litra b, er fastsat til 0,3 pct. i 1997 og 0,6 pct. i 1998.

For lønmodtagerne og de selvstændige erhvervsdrivende bevirker ændringsforslaget, at bidrags-satsen til Dagpengefonden kan reguleres allerede fra 1997, mens den i det oprindelige forslag tidligst kunne reguleres fra det tidspunkt, hvor staten ikke længere bidrog til finansiering af fonden. Vedrørende regulering af lønmodtagernes og de selvstændige erhvervsdrivendes bidrags-satser til de to øvrige fonde er der ikke foreslået ændringer.

Tredjedelsreguleringen bevares, men reglerne er præciseret. Arbejdsgiverne deltager dog

Bet. o. lovf. om arbejdsmarkedsfonde

først i tredjedelsreguleringen fra 1997. Det er præciseret, at der skal ske todeling af reguleringsbeløbet, såfremt lønmodtagerne eller arbejdsgiverne ikke deltager i reguleringen på grund af reglen om, at negative bidrag ikke kan forekomme. Endvidere er det præciseret, at beregningerne af reguleringen af bidragssatserne optages på finansloven i anmærkningerne til arbejdsmarkedsfondene.

Til nr. 4 og 5

I kildeskattelovens § 48 D og ligningslovens § 33 C findes bestemmelser om skattefrihed for lønindkomst erhvervet ved tjeneste om bord på et dansk skib indregistreret i Dansk Internationalt Skibsregister.

Disse bestemmelser er indsat for at sikre dansk skibsfarts konkurrenceevne.

Da pligt til at betale arbejdsmarkedsbidrag af indtægt erhvervet om bord på danske skibe under DIS-ordningen, som påpeget af Danmarks Rederforening i en henvendelse af 11. juni 1993, vil kunne svække dansk skibsfarts konkurrenceevne, foreslås det, at vederlag, der erhverves ved arbejde udført om bord på et dansk DIS-skib, tilsvarende ikke skal medregnes i bidragsgrundlaget.

Til nr. 6 og 9

Ændringen er en følge af indsættelsen af nyt stk. 2 i § 8.

Til nr. 7, 8 og 15

Ændringsforslagene går ud på, at der ved opgørelsen af bidragsgrundlaget for arbejdsmarkedsbidraget for selvstændige erhvervsdrivende skal tages hensyn til underskud, der efter reglerne i personskatteloven og virksomhedsskatteloven kan fremføres til fradrag i personlig indkomst/virksomhedsoverskud.

For selvstændige erhvervsdrivende, der beskattes efter personskattelovens regler (uden anvendelse af kapitalafkastordning), og for selvstændige erhvervsdrivende, der anvender kapitalafkastordningen, opgøres bidragsgrundlaget herefter som personlig indkomst vedrørende selvstændig erhvervsvirksomhed med fradrag af et beløb svarende til negativ personlig indkomst, der er fremført til fradrag i den selvstændige erhvervsdrivendes personlige indkomst efter personskattelovens § 13, stk.

3 eller stk. 4. Det gælder såvel personlig indkomst hidrørende fra virksomhedsindkomst som fra f.eks. lønindkomst. Bidrag, der er indeholdt i lønindkomst, ændres dog ikke. Fradraget som følge af underskudsfremførslen får derfor alene betydning for bidragsgrundlaget for selvstændig erhvervsvirksomhed. Bidragsgrundlaget kan dog ikke nedsættes til mindre end nul. Beløb, der er modregnet i kapitalindkomst eller hos ægtefællen, kan ikke fradrages i bidragsgrundlaget.

For selvstændige erhvervsdrivende, der anvender virksomhedsordningen, opgøres bidragsgrundlaget herefter som summen af de overførsler, der sker fra virksomheden til den skattepligtiges personlige indkomst med undtagelse af tvangshævninger efter virksomhedsskattelovens § 13, stk. 1. Det vil sige hævninger af årets overskud og af opsparet overskud. Tvangshævninger som følge af modregning af underskud i opsparet overskud, jf. virksomhedsskattelovens § 13, stk. 1, indgår herefter ikke i bidragsgrundlaget.

Underskud kan kun fremføres til modregning i bidragsgrundlag vedrørende selvstændig erhvervsvirksomhed. Har den skattepligtige f.eks. lønindkomst ved siden af sin virksomhed, kan underskuddet fra virksomheden ikke modregnes i bidragsgrundlaget hidrørende fra lønmodtagerindkomsten.

Forslaget har virkning fra og med indkomståret 1994, jf. ikrafttrædelsesbestemmelsens § 22, stk.3.

For selvstændige erhvervsdrivende, der beskattes efter personskattelovens regler (uden anvendelse af kapitalafkastordning), og for selvstændige erhvervsdrivende, der anvender kapitalafkastordningen, finder reglen om adgang til fremførsel af underskud i bidragsgrundlaget først anvendelse for underskud, der opstår i indkomståret 1994 eller senere.

For selvstændige erhvervsdrivende, der anvender virksomhedsordningen, vil virksomhedsunderskud fra før indkomståret 1994 kunne fremføres i bidragsgrundlaget. Dette skyldes det forhold, at virksomhedsskattelovens § 13, stk. 4, bestemmer, at resterende underskud fra tidligere år skal modregnes i årets overskud før beregning af kapitalafkast. Dette modsvarer af, at opsparet overskud fra før 1994 indgår i bidragsgrundlaget, når overskuddet hæves.

Engangsudgifterne til edb som følge af ændringsforslaget er på i alt 1,1 mio. kr. fordelt med 850.000 kr. i 1993 og 250.000 kr. i 1994.

Driftsudgifterne til edb forøges med 100.000 kr. om året.

Til nr. 10

Efter lovforslagets § 11, stk. 5, skal pensionsinstitutter for hvert kalenderår give oplysning til den bidragspligtige om bidragenes størrelse for året.

Det foreslås, at skatteministeren bemyndiges til at fastsætte regler om, at de statslige told- og skattemyndigheder kan give den bidragspligtige oplysning om bidragets størrelse af indbetalinger til Arbejdsmarkedets Tillægspension.

Begrundelsen herfor er, at ATP's omkostninger i forbindelse med oplysningspligten ikke står i et rimeligt forhold til størrelsen af de beløb, som ATP skal give oplysning om. Selve ATP-bidraget oplyses i forvejen på årsopgørelsen.

Til nr. 11

De foreløbige arbejdsmarkedsbidrag opkræves på samme måde som opkrævning af B-skatter fra selvstændige erhvervsdrivende og opkræves sammen med B-skatterne.

Det præciseres med ændringsforslaget, at perioden for acontoopkrævning af arbejdsmarkedsbidrag også er kalenderåret.

Til nr. 12

Opgaven med at beregne og opkræve arbejdsmarkedsbidrag af pensionsindbetalinger er en ny opgave, som pålægges pensions- og forsikringsselskaber.

Som kompensation for det administrative merarbejde, pensionskasser m.v. herved påføres, foreslås det at ændre opkrævningen, således at denne sker én gang årligt, idet de pågældende dog den 10. december i kalenderåret skal foretage en acointindbetaling af årets forventede bidrag.

Til nr. 13

Skatteministeren bemyndiges efter ændringsforslaget til at fastsætte regler om, at de statslige told- og skattemyndigheder kan give

den bidragspligtige oplysning om arbejdsmarkedsbidragets størrelse, herunder om fordelingen af bidraget på de 3 arbejdsmarkedsfonde.

Til nr. 14

Efter ændringsforslaget skal bidragspligtige, hvis indkomstår 1994 er startet før 1. juli 1993, kun betale en forholdsmæssig del af bidraget for 1994. Bidraget skal betales for det antal måneder af indkomståret, der er fra den 1. juli 1993 og frem til udløbet af indkomståret 1994.

Til nr. 16-18

Ændringsforslagene, der er udarbejdet i nært samarbejde med ATP-huset, præciserer, at lønmodtagerbidrag vedrørende 1994, der er i restance, beregnes på grundlag af ATP-restancer vedrørende tiden før den 1. januar 1994, som modtages i perioden 23. februar 1994 - 22. februar 1995. ATP-restancer modtaget efter den 22. februar 1995 vil ikke danne grundlag for beregning og opkrævning af AUD-bidragsrestancer. Endvidere er det fundet hensigtsmæssigt at forskyde ATP's overdragelse af restancer til Hypotekbanken med et halvt år til den 1. juli 1995.

Til nr. 19

Ændringsforslaget betyder, at der skabes hjemmel til at fastsætte nærmere regler om beregning, opkrævning og betaling af restante AUD-lønmodtagerbidrag på grundlag af ATP-restancer, jf. stk. 3.

Ændringsforslaget indebærer endvidere, at den hidtidige hjemmel i AUD-lovens § 5, stk. 8-10, til udpantning og lønindeholdelse i forbindelse med inddrivelsen af skyldige arbejdsgiverbidrag efter de regler, der var gældende indtil 1. januar 1988, videreføres, uanset loven ophæves. Samtidig foreslås det, at hjemmelen til tillige at foretage lønindeholdelse for skyldige lønmodtagerbidrag efter de dagældende regler præciseres. Inddrivelsen sker hos den arbejdsgiver, der skulle have tilbageholdt og afregnet lønmodtagerens bidrag ved lønudbetalingen. Disse fordringer udgør pr. 1. maj 1993 i alt ca. 18 mio. kr., som fortsat søges inddrevet af Hypotekbanken.

Endvidere tilvejebringes hjemmel for, at Hypotekbanken kan indhente økonomiske oplysninger om debitorerne hos told- og skattemyn-

dighederne. En sådan adgang er et væsentligt led i inddrivelsesarbejdet, dels ved fastsættelse af afviklingsordninger og lign., dels som forudsætning for udstedelse af pålæg om lønindeholdelse.

Ifølge ændringsforslaget bemyndiges finansministeren til at fastsætte nærmere regler om fremgangsmåden ved lønindeholdelse. Bemyndigelsen vil blive udnyttet til at fastsætte regler om bl.a. løbende indbetalinger fra den indeholdelsespligtige og underretningspligt

for såvel den indeholdelsespligtige som skyldneren om skyldnerens arbejdsmæssige og økonomiske forhold af betydning for indeholdelsen.

Kildeskattelovens regler om fortrinsret for skatterestancer vil ikke blive berørt af forslaget, og lønindeholdelseskrav vedrørende bidragsydelse vil også fortsat blive fyldestgjort efter skattekrav, men forud for krav i henhold til dette forslag.

Bakholt (S) Ole Vagn Christensen (S) Poul Erik Dyrhund (S) Hans Jørgen Jensen (S) fmd.

Lone Møller (S) Klaus Hækkerup (S) Lilli Gyldenkilde (SF) nfm. Aage Frandsen (SF)

Svend Aage Jensen (CD) Per Stig Møller (KF) Kai Dige Bach (KF)

Charlotte Antonsen (V) Helge Sander (V) Bertel Haarder (V) Poul Nødgaard (FP) Inger

Marie Bruun-Vierø (RV) Glønborg (KRF)

Nogle af udvalgets spørgsmål til finansministeren og dennes svar herpå

Spørgsmål 3:

»Betaler arbejdsgiverne i dag arbejdsmarkedsafgift til dagpenge ud over de 3 pct. af moms, der konteres som arbejdsmarkedsafgift?«

Svar:

Ved omlægningen af arbejdsgiverafgifterne i 1987 bortfaldt arbejdsgivernes bidrag til arbejdsløshedsforsikringen og AUD udformet som et beløb pr. fuldtidsbeskæftiget. Arbejdsgivernes bidrag til arbejdsløshedsforsikringen udgjorde indtil 1987 12 gange dagpengesatsen pr. fuldtidsbeskæftiget. I stedet er siden overført en andel af statens indtægter fra tillægsmoms og lønsumsafgift beregnet på en sådan måde, at overførslen svarer til bidragene opgjort efter principperne fra før 1988.

Det er således ikke hele provenuet af tillægsmomsen på 3 pct., der har været overført som arbejdsgivernes bidrag, men kun en andel heraf, og dette princip forudsættes videreført uændret.

Arbejdsgiverne bidrager i dag ikke til dagpengene over finansloven ud over andelen af tillægsmoms og lønsumsafgift. Arbejdsgiverne medvirker imidlertid uden for finansloven til finansieringen af dagpengeudgifter, idet de finansierer udgifterne til den første ledighedsdag og – fra 1. juni 1993 – også den anden ledighedsdag.

Spørgsmål 13:

»Hvorledes vil regeringen sikre at kunne leve op til garantien om, at den disponible indkomst efter beskatning af pensionsindkomster på udbetalingstidspunktet opretholdes?«

Svar:

Skattereformen medfører en kraftig reduktion af beskatningen af pensionsindkomst. Årsagen er, at indkomstkatten reduceres, hvilket kommer pensionsindkomster til gode. For erhvervsaktive opvejer arbejdsmarkedsbidragene delvist dette, men der opkræves ikke arbejdsmarkedsbidrag til pensionsindkomster.

Der opkræves heller ikke arbejdsmarkedsbidrag af allerede opsparede pensionskonti, jf. besvarelsen af spørgsmål 7.

Spørgsmål 17:

»Hvor stort et fald i ledigheden skal der ske, før statens bidrag til dagpengefondens ophører og arbejdsmarkedsbidraget for personer og virksomheder falder?«

Svar:

Udgifterne til dagpenge skal falde med 26,6 mia. kr. i 1994, såfremt staten ikke skal bidrage til Dagpengefondens, jf. tabel 1. Dette svarer til et fald i ledigheden på ca. 200.000 forsikrede.

Tabel 1. Dagpengeudgifter og ledighed uden statslig medfinansiering til Dagpengefondens

Mia. kr. i 1994-niveau	1994	1995	1996	1997	1998
Udgifter i Dagpengefondens i alt	45,5	45,5	45,5	45,5	45,5
Finansiering via tillægsmoms og kontingenter ...	14,0	14,0	14,0	14,0	14,0
Finansieret af arbejdsmarkedsbidrag	4,9	10,6	16,2	23,5	25,1
Statens medfinansiering af Dagpengefondens	26,6	20,9	15,3	8,0	6,4
<i>Nødvendigt fald i ledighed for ophør af statslig medfinansiering, 1.000 forsikrede .....</i>	<i>200</i>	<i>157</i>	<i>115</i>	<i>60</i>	<i>48</i>

Note: Beregningsteknisk er der forudsat uændrede dagpengeudgifter.

I 1998 skal ledigheden reduceres med 48.000 personer, for at Dagpengefondens udgifter fuldt ud finansieres af lønmodtagere, selvstæn-

dige og arbejdsgivere. Der er tale om skøn på samme grundlag som i bemærkningerne til lovforslaget.

Spørgsmål 22:

»Udvalget anmoder om ministerens kommentar til vedlagte artikel i Berlingske Tidende den 8. juni 1993 omhandlende tilsagnsordningerne, som ved indførelse af bruttoskatten kommer til at forøge erhvervslivets pensionsomkostninger. For SAS' vedkommende bliver beløbet 30-40 mio. kr. ekstra pr. år.

Det ønskes samtidig oplyst, hvor stort det samlede ekstrabeløb for dansk erhvervsliv skønnes at blive.«

Svar:

I artiklen gøres rede for det forhold, at SAS har afgivet tilsagn til medarbejdere om, at de som pension vil modtage en vis fast procentdel af lønnen. Eftersom SAS' indbetalinger til pensionsordningerne belægges med arbejdsmarkedsbidrag, må indbetalingerne forhøjes, hvis den opsparede kapital fortsat skal være tilstrækkelig til at honorere tilsagnene.

Jeg er opmærksom på det problem, der rejses i artiklen. Finansministeren er selv arbejdsgiver for de statslige tjenestemænd. Tjenestemandspensionsordningen er en tilsagnsordning, hvor det rejste problem har foreligget.

På tjenestemandsområdet vil problemet være løst, hvis Folketinget vedtager lovforslag nr. 312 (lov om ændring af lov om tjenestemandspension m.v.; ophævelse af regler om samordningsfradrag og tilpasning til skattereform og arbejdsmarkedsbidrag). I lovforslaget foreslås en tilpasning af tjenestemandspensionstilsagnet, så der tages hensyn til arbejdsmarkedsbidraget i en balanceret løsning. Samtidig afskaffes samordningsfradraget.

Lovforslaget er fremsat efter drøftelser, jeg har haft med tjenestemændenes organisationer. På lignende måde vil det være muligt for andre arbejdsgivere med tilsagnsordninger at optage forhandling med de ansatte. Udgangspunktet for disse forhandlinger må være, at realværdien af tilsagnet holdes uændret. Eftersom skattereformen har medført en reduktion af beskatningen af pensionsindkomst, vil det være naturligt, at pensionstilsagnet reduceres som procentdel af lønnen. Herved vil arbejdsgivere som SAS undgå den omkostningsforøgelse, som omtales i artiklen.

Det skønnes, at ud af de op mod 1,5 mio. personer, der har eller i indeværende overenskomstperiode vil få pensionsordninger, hvoraf

der skal indbetales arbejdsmarkedsbidrag (ekskl. ATP), har godt 20.000 personer tilsagnsordninger.

Spørgsmål 33:

»Hvad er begrundelsen for, at regeringen ønsker at ødelægge/hæmme incitamenterne til opsparing til aldersforsørgelse?«

Svar:

Forslaget om, at der skal betales arbejdsmarkedsbidrag af erhvervsmæssig indkomst, herunder den del af lønnen, der anvendes til pensionsopsparing, medfører ikke nogen forringelse af incitamenterne til pensionsopsparing.

Det bidrag, der betales af pensionsindbetalinger nu, modsvares af, at der ikke skal betales arbejdsmarkedsbidrag ved udbetalingen af pensionen.

Regeringens forslag sikrer, at den nuværende balance mellem den del af indkomsten, der umiddelbart er til disposition for lønmodtagerne, og den del af indkomsten, der anvendes til sikring af alderdommen, er uændret.

Spørgsmål 36:

»Betyder Finansministerens hjemmel til at fastsætte nærmere regler om regulering af arbejdsmarkedsbidrag (forslagets paragraf 6, stk. 6), at de i paragraf 5 angivne procenter på grund af regulering kan være større for bidrag til Aktiviseringsfonden og Sygedagpengefonden allerede i 1995, og at man derfor i øvrigt kan fastslå, at de i bemærkningerne s. 9 anførte pct.satser for arbejdsmarkedsbidrag skal forstås som uregulerede og derfor f.eks. kan være mere end 6,0 i 1995 og meget mere end 8,6 pct. i 1998?«

Svar:

Nej, det har aldrig været hensigten, at finansministeren skulle kunne ændre satserne uden ny lovgivning, jf. bemærkningerne til lovforslagets paragraf 5. Den i paragraf 6, stk. 6, indeholdte reguleringshjemmel har alene været tænkt som en adgang til at ændre rent tekniske beregningsregler.

Jeg agter i øvrigt at ændringsforslag, der fjerner paragraf 6, stk. 6, da den skønnes at være unødvendig.

Spørgsmål 37:

»Hvis Finansministeren får den nævnte hjemmel til at regulere arbejdsmarkedsbidragene, omend der naturligvis synes visse begrænsninger, hvordan hænger det så sammen med det i bemærkningerne s. 11 anførte om grundlovens paragraf 43? Hvis man allerede

ved lov har fastsat, hvordan man regulerer en skat, hvor megen betydning har det så at fremsætte forslag til reguleringslov?«

Svar:

Jeg henviser til mit svar på spørgsmål 36.